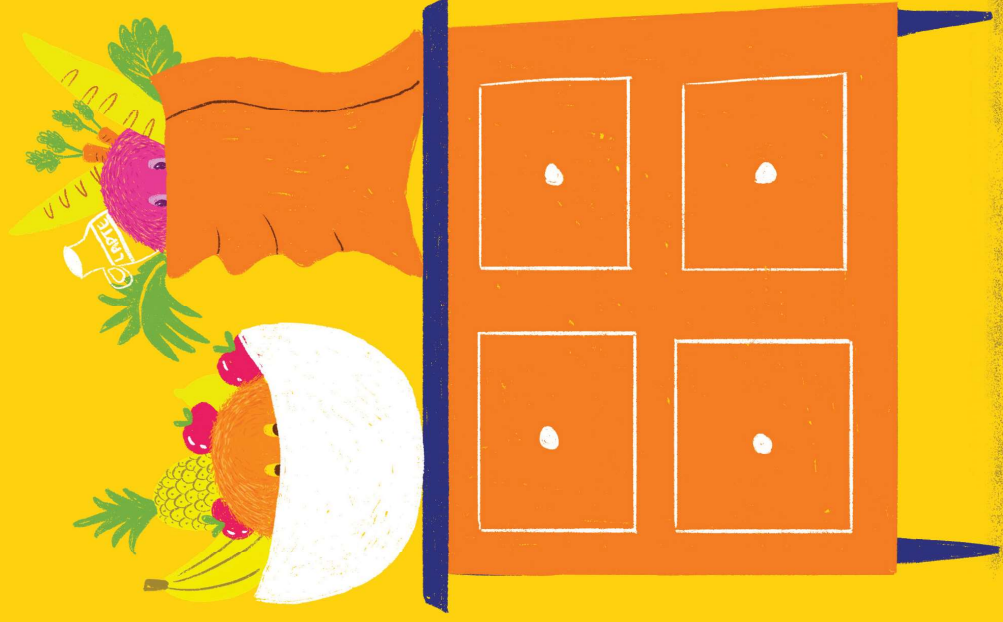

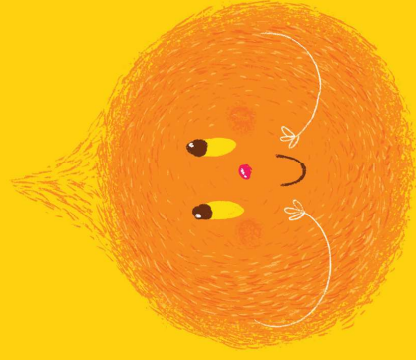
Plufii sunt mici ca cireșele,
parfumați ca frăguțele,
și pufoși ca piersicile.

O să credeți că Plufii sunt niște fructe dintr-o țară
îndepărtată. Sau poate niște jucării. O să credeți
că Plufii se pot cumpăra de la magazin.
Dar Plufii nu sunt de mâncare. Nici de jucat.
Nici de cumpărat.

Plufii sunt ființe prietenoase care mănâncă visele urâte ale copiilor.

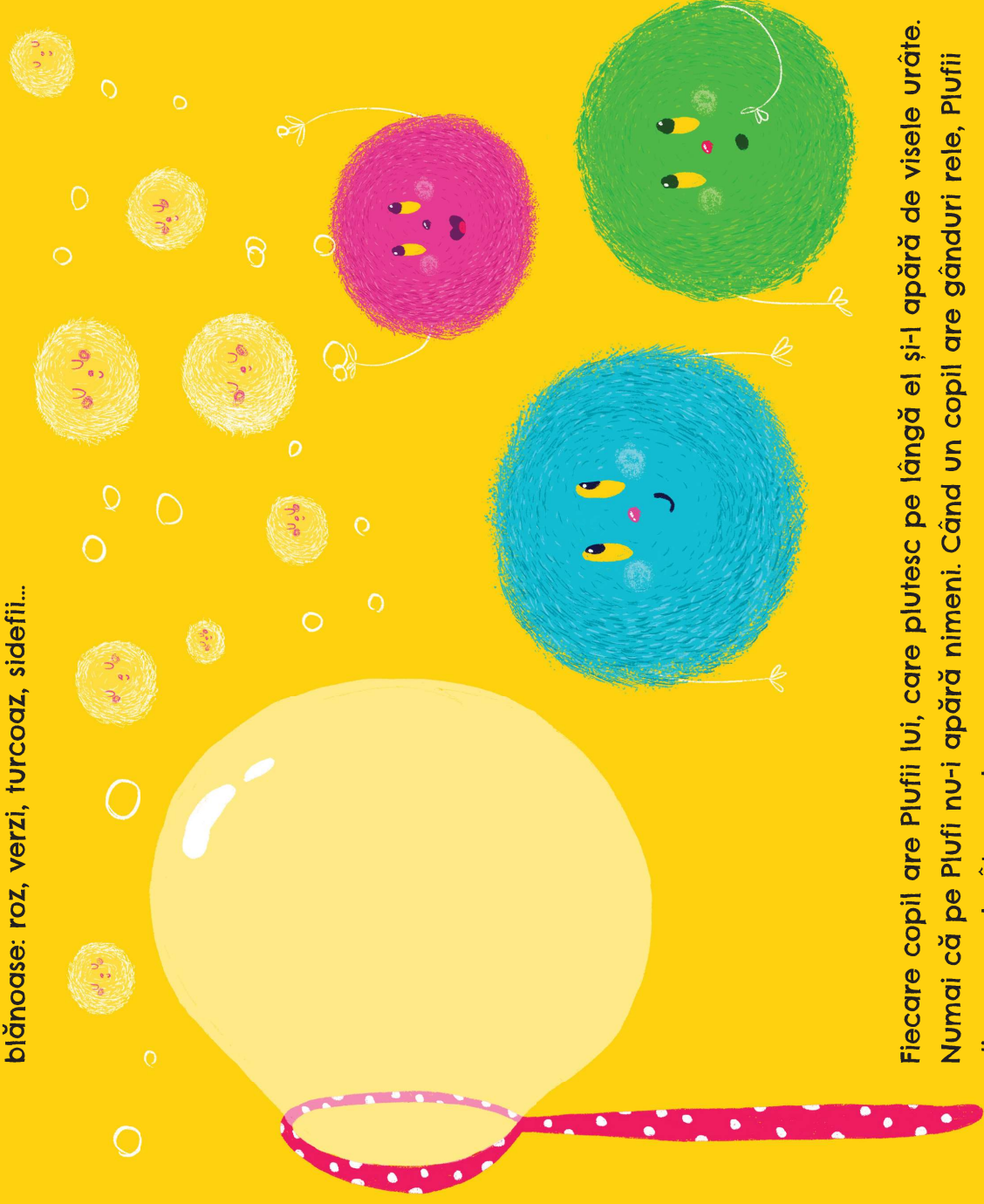

Plufii se nasc din gânduri bune

și

mor de gânduri rele.

Când se nasc, Plufii sunt ca baloanele de săpun: fragili și transparenti. Cu fiecare vis urât pe care îl mănâncă, devin mai puternici și mai pufoși. Plufii cresc și se colorează încet-încet, până când arată ca niște mingiuțe blănoase: roz, verzi, turcoaz, sidefii...

Fiecare copil are Plufii lui, care plutesc pe lângă el și-l apără de visele urâte. Numai că pe Plufii nu-i apără nimeni. Când un copil are gânduri rele, Plufii dispar, unul câte unul.

Luca s-a bucurat când s-a născut Mia. O suță de Plufi s-au născut atunci din ce-a gândit și-a meșterit Luca pentru surioara lui. I-a desenat un câmp cu flori și un tort de ciocolată, i-a făcut o păpușă din sfoară și o bărcuță de hârtie.

Mia era tare frumoasă. Mai frumoasă
decât prințesa de curcubeu din
Cartea viselor. Dar Mia nu voia
să se joace cu el. Stătea în pătuțul ei
de bebeluș. Dormea, mânca, plângea.

